



Polisfrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet 70 motionsyrkanden från de allmänna motionstiderna 2007, 2008 och 2009. De behandlade yrkandena rör förutom allmänna frågor om polisen även frågor om lagring av trafikdata och arbetet mot barnsexturism. Av dessa yrkanden behandlas 46 förenklat eftersom samma eller i huvudsak samma frågor har behandlats av riksdagen tidigare under valperioden.

Utskottet föreslår att riksdagen avslår samtliga motionsyrkanden och hänvisar bl.a. till pågående utrednings- och beredningsarbete.

I betänkandet finns 3 reservationer (s, v och mp) och 3 särskilda yttranden (s, v och mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Utskottets överväganden	6
Rapporteringskyldighet och anmälan av brott	6
Utfärdande av pass	8
Polisens skyldighet att ingripa	9
Yrkeslegitimation, civila utredare och trafiksäkerhet inom polisen	10
Polisens IT-användning	12
Uppgifter om elektronisk kommunikation	14
Kamphundar	15
Privata säkerhetsföretag	17
Vapen	18
Lagring av trafikdata	20
Brottsregisterkontroll av flygpassagerare	22
Motioner som bereds förenklat	24
Reservationer	25
1. Yrkeslegitimation och civila utredare inom polisen, punkt 4 (v, mp)	25
2. Uppgifter om elektronisk kommunikation, punkt 7 (s)	25
3. Lagring av trafikdata, punkt 11 (s, v, mp)	26
Särskilda yttranden	27
1. Motioner som bereds förenklat, punkt 13 (s)	27
2. Motioner som bereds förenklat, punkt 13 (v)	27
3. Motioner som bereds förenklat, punkt 13 (mp)	27
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	28
Motion från allmänna motionstiden hösten 2007	28
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008	28
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2009	28
<i>Bilaga 2</i>	
Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 13	36

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Rapporteringsskyldighet och anmälan av brott

Riksdagen avslår motionerna 2008/09:Ju312, 2009/10:Ju266 och 2009/10:Ju399.

2. Utfärdande av pass

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju252.

3. Polisens skyldighet att ingripa

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju374.

4. Yrkeslegitimation och civila utredare inom polisen

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju337 yrkandena 4 och 6.

Reservation 1 (v, mp)

5. Trafiksäkerhet inom polisen

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju341.

6. Polisens IT-användning

Riksdagen avslår motionerna 2009/10:Ju242 yrkandena 10 och 11 samt 2009/10:Ju255 yrkande 3.

7. Uppgifter om elektronisk kommunikation

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju207.

Reservation 2 (s)

8. Kamphundar

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju365.

9. Privata säkerhetsföretag

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju332.

10. Vapen

Riksdagen avslår motionerna 2009/10:Ju273, 2009/10:Ju281 och 2009/10:Ju322.

11. Lagring av trafikdata

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Ju446 yrkande 3, 2008/09:Ju250, 2008/09:Ju379 yrkande 29, 2008/09:Ju403 och 2009/10:Ju427 yrkande 13.

Reservation 3 (s, v, mp)

12. Brottsregisterkontroll av flygpassagerare

Riksdagen avslår motion 2009/10:Ju412.

13. Motioner som bereds förenklat

Riksdagen avslår de motionsyrkanden som finns upptagna under denna punkt i utskottets förteckning över avstyrkta motionsyrkanden.

Stockholm den 11 februari 2010

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidsson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Johan Linander (c), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Christer Adelsbo (s), Helena Bouveng (m), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Otto von Arnold (kd), Mehmet Kaplan (mp), Anders Hansson (m), Helena Bargholtz (fp) och Meeri Wasberg (s).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet 70 motionsyrkanden från de allmänna motionstiderna 2007, 2008 och 2009. De behandlade yrkandena rör förutom allmänna frågor om polisen även lagring av trafikdata och arbetet mot barnsexturism. Av dessa yrkanden behandlas 46 förenklat eftersom samma eller i huvudsak samma frågor har behandlats av riksdagen tidigare under valperioden.

Utskottets överväganden

Rapporteringskyldighet och anmälan av brott

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om förtydligande av polisens rapporteringskyldighet och två motioner om att införa en tidsgräns för polisanmälningar.

Motionerna

I motion Ju266 (fp) förespråkas att polislagen bör förtydligas när det gäller rapporteringskyldigheten. Enligt motionären har det under senare tid framkommit att det är olämpligt att en polisman innehar politiska uppdrag i en kommunal socialnämnd. Motionären anför att även poliser bör kunna inneha politiska förtroendeuppdrag utan att rapporteringskyldigheten lägger hinder i vägen. I motionerna 2008/09:Ju312 (m) och Ju399 (m) anför motionären att en tidsgräns bör övervägas för hur lång tid efter ett brott som en polisanmälan får göras.

Bakgrund

Rapporteringskyldighet

I 9 § första stycket polislagen (1984:387) föreskrivs att när en polisman får kännedom om ett brott som hör under allmänt åtal ska han lämna rapport om det till sin förman så snart det kan ske. Av andra stycket i samma paragraf framgår att polismannen får lämna rapporteftergift om brottet med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet är obetydligt och det är uppenbart att brottet inte skulle föranleda annan brottspåföljd än böter.

Regler om sekretess finns i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Sekretess innebär ett förbud mot att röja uppgifter vare sig det sker muntligt, skriftligt eller på annat sätt. Att sekretess gäller för en uppgift betyder att uppgiften som huvudregel inte får lämnas vare sig till enskilda eller till andra myndigheter. Förbud att röja eller utnyttja uppgifter gäller för myndigheter och för personer som fått kännedom om uppgiften genom att för det allmännas räkning delta i en myndighets verksamhet på grund av anställning, uppdrag hos myndigheten, tjänsteplikt eller på annan liknande grund. Sekretessen ska iakttas också efter det att anställningen eller uppdraget har upphört. Brott mot tystnadsplikten är straffbart enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

Frågan om förenlighet mellan en polismans rapporteringsskyldighet och de sekretessbestämmelser som gäller i en verksamhet där samme polisman innehar ett politiskt förtroendeuppdrag är nu föremål för prövning i ett mål i Arbetsdomstolen.

Anmälan av brott

I svensk straffprocessrätt gäller principen om åklagares absoluta åtalsplikt. Enligt 20 kap. 6 § rättegångsbalken (RB) ska åklagaren väcka åtal för brott som hör under allmänt åtal, om inte annat är stadgat. I förarbetena till RB uttalade Processlagsberedningen att det måste förutsättas att det finns tillräckliga skäl att utkräva straffansvar av den misstänkte. Om gärningen är preskriberad ska åtal inte äga rum. Denna åtalsplikt är förenad med en motsvarande förundersökningsplikt. De grundläggande reglerna om förundersökning finns i 23 kap. RB och i förundersökningskungörelsen (1947:948). Förundersökning ska enligt 23 kap. 1 § första stycket RB inledas så snart det på grund av angivelse eller av annat skäl finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal har förövats. Undantag härifrån görs i fråga om brott som uppenbart inte går att utreda (23 kap. 1 § andra stycket RB) samt för de situationer som avses med reglerna om s.k. förundersökningsbegränsning (23 kap. 4 a § andra stycket RB) och om det förenklade utredningsförfarandet (23 kap. 22 § RB).

Som angetts ovan regleras en polismans rapporteringsskyldighet i 9 § första stycket polislagen. Riksdagens ombudsmän (JO) har flera gånger (se bl.a. JO:s beslut den 22 januari 2007, dnr 5559-2005, och den 2 oktober 2009, dnr 3818-2008) framhållit att det föreligger en principiell skyldighet för polisen att ta emot anmälningar om brott. Huvudregeln är att polisen ska ta emot en anmälan utan uppskov. En anmälan kan göras såväl muntligen som skriftligen hos vilken polismyndighet som helst. Det finns enligt JO anledning att särskilt betona att någon prövning av det inträffade inte ska ske i samband med upprättandet av anmälan. Den prövningen ska i stället göras vid den efterföljande bedömningen av om förundersökning ska inledas eller inte.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att frågan om förenlighet mellan en polismans rapporteringsskyldighet och de sekretessbestämmelser som gäller i en verksamhet där samme polisman innehar ett politiskt förtroendeuppdrag är föremål för prövning i ett mål i Arbetsdomstolen. Riksdagen är förhindrad att besluta i rättskipnings- eller förvaltningsuppgifter som enligt författningar ankommer på regeringen, domstolar eller andra myndigheter. Riksdagen bör därför avslå motion Ju266.

När det gäller frågan om det ska finnas en tidsgräns för hur lång tid efter ett brott som en polisanmälan får göras anser utskottet att den begränsning av åtalsplikten och därigenom av förundersökningsplikten som inträ-

der när en gärning har preskriberats utgör en lämplig avvägning mellan vilka brott som ska och inte ska utredas. Riksdagen bör avslå motionerna 2008/09:Ju312 och Ju399.

Utfärdande av pass

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om utfärdande av pass.

Motionen

I motion Ju252 (m) yrkar motionären att åtgärder bör vidtas för att försvåra möjligheterna att upprepade gånger erhålla ett nytt pass. Bland annat föreslås att borttappade pass bör ogiltigförklaras så att de inte kan användas av t.ex. människosmugglare.

Bakgrund

I 4 § passlagen (1978:302) stadgas att en svensk medborgare har rätt att på ansökan erhålla ett vanligt pass om inte annat följer av denna lag. Av 6 § samma lag framgår att en passansökan görs hos en passmyndighet. Ansökan ska avges på heder och samvete eller under annan sådan försäkran. Sökanden är skyldig att inställa sig personligen. Om det tidigare har utfärdats ett pass för sökanden och detta inte har förstörts, förkommit eller makulerats, ska passet ges in i samband med att ansökan görs, om det inte finns särskilda skäl mot det. Av 1 § passförordningen (1979:664) framgår att tidigare utfärdat och alltjämt gällande pass för den sökande ska ges in tillsammans med en passansökan om det inte har förstörts eller förkommit. Har passet förstörts eller förkommit, ska det i ansökan lämnas uppgift på heder och samvete om hur det har skett och, i de fall då passet har förkommit, om vilka åtgärder som har vidtagits för att återfå det. Av 28 § passförordningen framgår att en passmyndighet bl.a. ska makulera ett gällande pass när innehavaren ansöker om ett nytt pass av annan typ än provisoriskt pass eller extra pass.

I Rikspolisstyrelsens författningssamling (RPSFS 2009:14, FAP 530-1) finns föreskrifter och allmänna råd om polismyndigheternas hantering av pass och nationellt identitetskort. Av 3 kap. 1 § i föreskrifterna framgår att om den för vilken ett pass eller nationellt identitetskort är utställt uppger att ett giltigt pass eller nationellt identitetskort har stulits eller förkommit, ska en anmälan upprättas i polisens datasystem (RAR-systemet). En spärrmarkering om den stulna eller förkomna resehandlingen ska därefter skyndsamt göras. Av styrelsens allmänna råd framgår att uppgift om stulen eller förkommen resehandling vidarebefordras av Rikspolisstyrelsen till Schengen Information System (SIS) och Interpols databas över stulna och

förkomna resehandlingar, varefter resehandlingen spärras även internationellt. Av 2 § i föreskrifterna i samma kapitel framgår att om ett pass eller nationellt identitetskort, som anmälts som stulet eller förkommet och som spärrats, återfinns av den för vilken resehandlingen är utställd eller upphittas av annan ska det makuleras. Har ett upphittat pass eller nationellt identitetskort inte anmälts som stulet eller förkommet ska det, om den för vilken resehandlingen är utställd inte kan anträffas, makuleras och destrueras. De åtgärder som vidtagits med det återfunna eller upphittade passet eller nationella identitetskortet ska antecknas i polisens datasystem.

Utskottet har från Rikspolisstyrelsen inhämtat att det inom polisen pågår ett arbete med att förbättra bearbetning av statistik ur passregistret. Personer som vid flera tillfällen förlustanmält sitt pass – och som kan misstänkas för missbruk – ska därigenom lättare kunna upptäckas.

I syfte att ytterligare höja säkerheten i pass har riksdagen beslutat att svenska pass ska förses med s.k. biometriska uppgifter i form av fingeravtryck. Fingeravtrycken ska lagras i passet. Reglerna trädde i kraft den 28 juni 2009 (prop. 2008/09:132, bet. JuU25, rskr. 230).

Utskottets ställningstagande

Utskottet kan mot bakgrund av vad som redogjorts för ovan konstatera att en rad olika åtgärder vidtas för att minimera risken för missbruk av rätten att erhålla pass. Utskottet anser att något initiativ inte bör tas från riksdagens sida och avslår motion Ju252.

Polisens skyldighet att ingripa

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om polisens skyldighet att ingripa.

Motionen

I motion Ju374 (m) anför motionären att åtgärder bör vidtas för att samhället ska ingripa vid aktioner som syftar till att inskränka andras av myndigheter givna rätt. Motionären anför att det i augusti 2009 dumpades stenblock i havet utanför Halland och att ordningsmakten inte ingrep mot denna dumpning.

Bakgrund

I det pågående mål som motionen refererar till har en organisation med åberopande av bestämmelserna om särskilda skyddade områden i miljöbalken underrättat/anmält till länsstyrelsen att organisationen hade för avsikt att genomföra bevarandeåtgärder. De anmälda åtgärderna bestod av utpla-

cering av 300 stenblock på havsbotten och syftade till att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus inom områdena. Länsstyrelsen beslutade att de anmälda åtgärderna inte var tillståndspliktiga. Naturvårdsverket överklagade därefter länsstyrelsens beslut och yrkade att det skulle undanröjas. I en dom den 19 oktober 2009 (mål nr M1714-09) har miljödomstolen, Vänersborgs tingsrätt, funnit att det saknades skäl att betrakta aktuella åtgärder som tillståndspliktiga och att det inte heller på annan grund fanns anledning att förbjuda åtgärderna eller att ålägga aktören att vidta ytterligare försiktighetsmått. Överklagandet avslogs. Miljödomstolens dom har överklagats till Miljööverdomstolen (mål nr M9105-09) som ännu inte har prövat ärendet.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att frågan är föremål för prövning i ett mål i Miljööverdomstolen. Riksdagen är förhindrad att besluta i rättskipnings- eller förvaltningsuppgifter som enligt författningar ankommer på regeringen, domstolar eller andra myndigheter. Riksdagen bör därför avslå motion Ju374.

Yrkeslegitimation, civila utredare och trafiksäkerhet inom polisen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om yrkeslegitimation för poliser, civila utredare inom polisen och polisens trafiksäkerhet.

Jämför reservation 1 (v, mp).

Motionerna

I motion Ju337 (v) yrkande 4 yrkar motionärerna att ett förslag till yrkeslegitimation för poliser snarast bör tas fram. Enligt motionärerna definierar en sådan legitimation de grundkunskaper som en polis ska ha och den ska kunna återkallas från personer som inte lever upp till de krav som kan ställas på en polis. I samma motion, yrkande 6, anför motionärerna att befogenheterna för civila utredare inom polisen bör regleras. Enligt motionärerna måste de gränsdragningsproblem som finns när det gäller viss myndighetsutövning lösas för att polisens resurser ska kunna användas optimalt. I motion Ju341 (m) anför motionären att regeringen bör beakta arbetet med trafiksäkerhet inom polisen. Enligt motionären råkar polisens fordon ofta ut för olyckor i samband med bilkörning i tjänsten.

Bakgrund

Yrkeslegitimation

Utredningen om den framtida polisutbildningen lämnade i april 2008 sitt slutbetänkande Framtidens polisutbildning (SOU 2008:39). Utredningen konstaterar att de krav som kommer att ställas på framtidens poliser och de brister som finns i den nuvarande utbildningen medför att polisutbildningen bör reformeras. Utredningen anser att dagens grundutbildning till polis bör ersättas med en högskoleutbildning. En högskoleutbildning bör gynna strävandena att skapa en poliskår som på ett bättre sätt än i dag speglar befolkningen i fråga om kön och etnisk mångfald. Polisutbildningen bör leda till en ny högskoleexamen, polisexamen. Examen ska vara en yrkesexamen på högskolans grundnivå. Utbildningen ska vara treårig (180 högskolepoäng) och kommer därmed att ha samma omfattning som exempelvis de utbildningar som leder till sjuksköterskeexamen och socio-nomexamen. Betänkandet har remissbehandlats och bereds för närvarande inom Regeringskansliet. I svar på skriftlig fråga 2008/09:491 har justitieministern anført att det är regeringens ambition att under mandatperioden lämna förslag till en reformerad polisutbildning.

Civila utredare

Utskottet har från Rikspolisstyrelsen inhämtat att det inom polisen pågår ett arbete med strategisk kompetensförsörjning. Syftet med att ha en strategi för långsiktig och övergripande kompetensförsörjning är att säkerställa att polisorganisationen har tillgång till medarbetare med kompetens som möter verklighetens behov. I strategin klargör hur polisen ska arbeta med rekrytering, förvaltning samt utveckling och avveckling av kompetens för att kunna fullfölja sitt uppdrag. Inom ramen för detta arbete är ambitionen att analysera inom vilka verksamhetsområden resultatet kan förbättras genom att medarbetare med olika utbildning och kompetens kompletterar varandra, t.ex. inom utredningsverksamheten.

Rikspolisstyrelsen har vidare låtit utreda utredningsverksamheten. I utredningen Polisens brottsutredningsverksamhet – utredning om säkerhet, arbetsvillkor och arbetsmiljö m.m. redogörs bl.a. för de civila utredarnas insatser.

Trafiksäkerhet

Inom Rikspolisstyrelsen har under 2009 pågått ett arbete med att ta fram ett utbildningspaket – Polisens nationella förarutbildning. Utbildningen har tagits fram i samarbete med Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande (NTF), Statens väg- och transportforskningsinstitut (VTI), Transportstyrelsen och Umeå universitet och bygger på aktuell forskning inom området. Målet med den nationella förarutbildningen är att nå regeringens uppsatta nollvision som innebär att antalet trafikolyckor, person- och egendomsskador ska minska. Den nya förarutbildningen kommer att vara densamma i hela landet och omfattar tre nivåer, grundutbildning, vidare- eller

funktionsutbildning och instruktörsutbildning. Grundutbildningen innehåller tre steg och ger efter godkänt genomförande av de tre stegen kompetens att verka som utryckningsförare. I vidareutbildningsnivån ingår bl.a. de förarutbildningar som krävs för att få framföra polismotorcykel, fordon inom den särskilda polistaktiken, fordon inom personskyddsverksamheten och spaningsverksamheten. Instruktörsutbildningen ger behörighet att verka som lärare inom förarutbildningarna. De första instruktörsutbildningarna startar under vårterminen 2010.

Utskottets ställningstagande

Som redovisats ovan bereds betänkandet Framtidens polisutbildning i Regeringskansliet. I betänkandet föreslås bl.a. att dagens grundutbildning till polis bör ersättas med en treårig högskoleutbildning som leder till en ny högskoleexamen, polisexamen. Justitieministern har anfört att det är regeringens ambition att under mandatperioden lämna förslag till en reformerad polisutbildning. Beredningen av betänkandet och remissvaren bör inte föregripas, varför riksdagen bör avslå motion Ju337 yrkande 4.

Utskottet kan konstatera att det inom polisen pågår ett arbete med strategisk kompetensförsörjning och att en ambition är att analysera inom vilka verksamhetsområden resultatet kan förbättras genom att medarbetare med olika utbildning och kompetens kompletterar varandra, t.ex. inom utredningsverksamheten. Det är angeläget att polisens organisation i alla delar uppfyller de krav som kan ställas på en modern och effektiv verksamhet. Utskottet ser därför med tillfredsställelse på att regeringen i budgetpropositionen för 2010 har förutskickat att polisens organisation ska utredas. Med hänvisning till det anförda bör motion Ju337 yrkande 6 avslås.

Mot bakgrund av den ovan redovisade nationella förarutbildningen inom polisen som nu har tagits fram anser utskottet att motion Ju341 härigenom får anses tillgodosedd varför riksdagen bör avslå motionen.

Polisens IT-användning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår tre motionsyrkanden om polisens IT-användning.

Motionerna

I motion Ju242 (fp) yrkande 10 anför motionären att en investering i ett elektroniskt rapporteringsverktyg är en absolut nödvändighet för att effektivisera kampen mot penningtvätt och organiserad brottslighet. I yrkande 11 i samma motion efterlyser motionären moderna datorprogram för att t.ex.

kunna samköra transaktioner till och från misstänkta bankkonton. I motion Ju255 (m) yrkande 3 yrkar motionären att reglerna för informationsutbyte bör förenklas så att handeln kan arbeta mot stöld och förfalskning.

Bakgrund

Rättsväsendets informationsförsörjning (RIF) är ett pågående samarbete mellan elva myndigheter i rättskedjan: Rikspolisstyrelsen, Åklagarmyndigheten, Skatteverket, Ekobrottsmyndigheten, Rättsmedicinalverket, Kustbevakningen, Tullverket, Domstolsverket, Kriminalvården, Brottsförebyggande rådet samt Brottsoffermyndigheten. Målsättningen är att skapa en gemensam informationsstruktur inom rättsväsendet för myndighetssamverkan, ärendehandläggning och utbyte av information och kunskap inom ramen för brottmålsprocessen. Arbetet är en prioriterad aktivitet i regeringens reformering av rättsväsendet och ett viktigt led i e-förvaltningsarbetet. Det är ett långsiktigt arbete som delats in i flera etapper. Den första etappen omfattar ett avgränsat elektroniskt huvudflöde av information i rättskedjan. Målsättningen är att den första etappen ska kunna realiserats i december 2011. I senare etapper kommer pappershanteringen helt att kunna ersättas med en elektronisk ärendehantering och informationen kunna användas för kunskapsåtervinning samt kvalitets- och verksamhetsuppföljning. Av polisens regleringsbrev för 2010 framgår att Rikspolisstyrelsen som ett led i arbetet med rättsväsendets informationsförsörjning, i samverkan med Åklagarmyndigheten, Domstolsverket och Kriminalvården, senast den 31 december 2011 ska ha infört ett strukturerat elektroniskt informationsflöde i rättskedjan. Samverkan ska ske med Brottsförebyggande rådet. För att säkerställa att myndigheternas RIF-arbete samordnas ska Rikspolisstyrelsen anpassa sin planering och prioritering av IT-baserad verksamhetsutveckling till RIF-gemensamma ställningstaganden.

Av polisens planeringsföresättningar 2010–2012 (s. 22 f.) framgår att ett område där polisen kan bli mer effektiv med stöd av IT är i informationsutbytet med andra rättsvårdande myndigheter. För att möjliggöra ett förbättrat informationsutbyte med de rättsvårdande myndigheterna krävs bl.a. ett nytt stöd för avrapportering och utredning, ett stöd som även möjliggör att polisen på ett effektivare sätt kan vara mer synlig och tillgänglig för allmänheten. Den genomlysning som har gjorts av polisens IT-verksamhet visar att både arbetsformer och kompetens inom denna verksamhet vidareutvecklas. Vidareutvecklingen är en grundföresättning för att säkerställa leverans av önskade IT-stöd i rätt tid och till rätt kostnad. Utöver etablering av grundföresättningarna kommer polisens IT-utvecklingsarbete de närmaste åren att inriktas på att tillgodose kraven på ett strukturerat informationsutbyte i brottmålsprocessen och på att utveckla ett nytt stöd för avrapportering och utredning. Detta arbete kommer att ställa krav på hela polisverksamheten om förväntade effekter ska uppnås.

Av polisens budgetunderlag för 2010–2012 framgår att för att öka polisens synlighet och närvaro är arbetet med att utveckla de IT-baserade verksamhetsstöden prioriterat. Polisen ska senast vid utgången av 2011 ha börjat införa ett mobilt verksamhetsstöd för avrapportering och utredning.

Utskottets ställningstagande

Utskottet kan konstatera att Rikspolisstyrelsen som ett led i arbetet med rättsväsendets informationsförsörjning, i samverkan med Åklagarmyndigheten, Domstolsverket och Kriminalvården, arbetar med att införa ett strukturerat elektroniskt informationsflöde i rättskedjan. Vidare framgår – som redogjorts för ovan – att polisens IT-utvecklingsarbete de närmaste åren bl.a. kommer att inriktas på brottmålsprocessen. Vidare ska ett nytt mobilt verksamhetsstöd utvecklas för avrapportering och utredning, vilket ska ha börjat införas senast vid utgången av 2011. Mot bakgrund av det arbete som pågår anser utskottet att det inte finns anledning för riksdagen att ta något initiativ i frågan varför motion Ju242 yrkandena 10 och 11 och motion Ju255 yrkande 3 bör avslås.

Uppgifter om elektronisk kommunikation

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om utlämnande av uppgifter om elektronisk kommunikation.

Jämför reservation 2 (s).

Motionen

I motion Ju207 (s) yrkar motionären att en operatör ska kunna lämna ut ett visst IP-nummer till de brottsbekämpande myndigheterna även när det misstänkta brottet enbart kan leda till ett bötesstraff.

Bakgrund

Ett IP-nummer är en teknisk uppgift som krävs för att terminaler ska kunna identifiera och kommunicera med varandra i ett datornätverk med hjälp av kommunikationsprotokollet Internet Protocol (IP). Ett IP-nummer har koppling till ett abonnemang, och det är genom IP-numret möjligt att identifiera vilken abonnent som vid en viss tidpunkt varit uppkopplad mot Internet. För att de brottsbekämpande myndigheterna ska få uppgifter om abonnemang, t.ex. namn, adress, hemliga telefonnummer och IP-nummer, från dem som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst (leverantörer) krävs enligt 6 kap. 22 §

första stycket 2 lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation att det för brottet är föreskrivet fängelse och att det i det enskilda fallet kan bli fråga om annan påföljd än böter.

Polismetodutredningen överlämnade i januari 2009 delbetänkandet En mer rättssäker inhämtning av elektronisk kommunikation i brottsbekämpningen (SOU 2009:1). Utredningen föreslår bl.a. att skyldigheten för leverantörerna att lämna ut uppgifter om abonnemang till myndigheterna i motsats till vad som nu gäller inte ska vara begränsad till misstanke om brott av viss svårhetsgrad. Det betyder att t.ex. uppgift om vem som hade ett visst IP-nummer vid ett visst tillfälle ska kunna lämnas ut vid misstanke om brott, även om det kan förväntas enbart böter som påföljd i det enskilda fallet.

Betänkandet bereds inom Regeringskansliet.

Utskottets ställningstagande

Regelverket kring polisens användning av elektronisk kommunikation innehåller svåra avvägningar mellan integritet och effektivitet. Utskottet kan konstatera att Polismetodutredningen har lämnat delbetänkandet En mer rättssäker inhämtning av elektronisk kommunikation i brottsbekämpningen. I betänkandet föreslår utredningen bl.a. att uppgift om vem som hade ett visst IP-nummer vid ett visst tillfälle ska kunna lämnas ut vid misstanke om brott, även om det kan förväntas enbart böter som påföljd i det enskilda fallet. Beredningen av betänkandet bör inte föregripas, varför riksdagen bör avslå motion Ju207.

Kamphundar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om förbud mot s.k. kamphundar att vistas på offentlig plats.

Motionen

I motion Ju365 (kd) anför motionären att ordningslagen bör ändras så att kommuner i sina lokala ordningsföreskrifter kan införa förbud mot s.k. kamphundar att vistas på offentlig plats samt införa koppeltvång.

Bakgrund

Enligt 3 kap. 8 § ordningslagen (1993:1617) får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en kommun meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av denna som behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Enligt 12 § samma kapitel får bl.a.

lokala ordningsföreskrifter inte angå förhållanden som är reglerade i ordningslagen eller annan lag eller som enligt lagen eller annan författning kan regleras på annat sätt.

I 19 § djurskyddsförordningen (1988:539) finns bestämmelser som innebär att det är förbjudet att inneha eller genom avel frambringa hundar som har extremt stor kamplust, blir lätt retade och biter, bara med svårighet kan förmås avbryta ett angrepp och har en benägenhet att rikta sitt kampintresse mot människor eller andra hundar. Vidare regleras hundhållning i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter. I lagen slås bl.a. fast att hundar ska hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Den som har hand om en hund har ett ansvar att se till att hunden inte utgör en fara för andra. Ägaren eller innehavaren har ett strikt ansvar för de skador som hunden orsakar. Om någon brister i tillsynen över eller inte sköter om sin hund, får polisen meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att förebygga skador eller avsevärda problem. Förelägganden och förbud får förenas med vite. Polisen får besluta att en hund ska omhändertas för att hindra att den orsakar skada eller andra allvarliga problem. Om det är tillräckligt med mindre ingripande åtgärder ska dock hunden inte omhändertas. Om någon allvarligt brister i tillsynen över en hund får polisen besluta om hundförbud, dvs. förbjuda någon att äga eller ha hand om en hund. Förbudet kan avse en viss tid eller gälla tills vidare. Om någon bryter mot ett hundförbud kan hon eller han dömas till böter eller fängelse i högst ett år. Enligt lagen ska vidare alla hundar vara märkta och registrerade. Registret får användas för att fastställa vem som är ägare av en hund. Kravet på märkning och registrering syftar bl.a. till att underlätta för polisen att ingripa mot hundar som utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur eller som det annars finns särskilda skäl att ingripa mot. Såväl djurskyddsförordningen som lagen om tillsyn över hundar och katter förutsätter i stor utsträckning att hunden visat ett aggressivt beteende för att åtgärder ska kunna vidtas.

I förarbetena till lagen om tillsyn över hundar och katter (prop. 2006/07:126 s. 18 f.) anförde en av remissinstanserna, Göteborgs kommun, att det borde genomföras en översyn av ordningslagen så att enskilda kommuner ges möjlighet att i lokala föreskrifter införa förbud mot kamphundar på offentliga platser. Regeringen invände att det inte är möjligt att hänföra alla farliga hundar till en särskild hundras. Ett felaktigt beteende kan utvecklas hos alla hundraser och förstärkas genom bl.a. felaktig avel eller felaktig hantering. Regeringen ansåg att den huvudsakliga gemensamma nämnaren som går att finna mellan farliga hundar är att de har ägare som brister i sitt hundägaransvar. Den enligt regeringen mest lämpliga lösningen låg därför i stället i att skapa ett regelverk som gör det

möjligt att komma till rätta med enskilda hundägare samt sådana hundar som orsakar eller riskerar att orsaka skada eller olägenheter för omgivningen, oavsett vilken hundras det är fråga om.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens uppfattning, som den kom till uttryck i förarbetena till lagen om tillsyn över hundar och katter, att den mest lämpliga lösningen när det gäller att komma till rätta med problemet med farliga hundar ligger i att skapa ett regelverk som gör det möjligt att ingripa mot enskilda hundägare samt sådana hundar som orsakar eller riskerar att orsaka skada eller olägenheter för omgivningen, oavsett vilken hundras det är fråga om. Motion Ju365 bör avslås av riksdagen.

Privata säkerhetsföretag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om privata säkerhetsföretag.

Motionen

I motion Ju332 (s) yrkar motionären att förekomsten av privata säkerhetsföretag och svenskers inblandning i dessa bör utredas. Enligt motionären är det ett känt problem att privata säkerhetsföretag utför militära och polisiära uppgifter i konfliktområden. Det finns enligt motionären en gråzon mellan lagliga uppdrag och uppdrag som inte är det.

Bakgrund

I svar på skriftlig fråga 2007/08:1299 har justitieministern anfört att polisen har till uppgift att upprätthålla allmän ordning och säkerhet och att ge allmänheten skydd och annan hjälp. Vissa former av säkerhetstjänster, t.ex. bevakning av fastigheter, bevakning av enskilda personer för skydd samt bevakning av värdetransporter, hanteras emellertid av privata aktörer. I lagen om bevakningsföretag (1974:191) och förordningen (1989:149) om bevakningsföretag m.m. regleras dels bevakningsföretag, dels företag som utbildar personal som ska utföra bevakningstjänst (utbildningsföretag). Bestämmelserna kompletteras av föreskrifter meddelade av Rikspolisstyrelsen. För att få bedriva bevaknings- och utbildningsverksamhet krävs auktorisation. Frågor om auktorisation prövas av länsstyrelsen som även utövar tillsyn över verksamheten. Vidare finns bestämmelser som reglerar militärt inriktad utbildning samt utbildning av poliser. Det finns dock företag som erbjuder tjänster som ligger utanför den sfär som samhället på detta sätt kontrollerar. I den mån sådana tjänster innefattar brottslig verksamhet ska

det lagföras på sedvanligt sätt. Privata militära företag och privata säkerhetsföretag har kommit att användas av stater i konfliktområden under senare år. Schweiz har, tillsammans med Internationella rödakorskommittén (ICRC), tagit ett initiativ till ett arbete, där Sverige deltar, som syftar till att främja respekten för internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter i situationer där dessa företag används.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att den reglering som finns när det gäller bevakningstjänster och som innebär att privata aktörer som bedriver sådan verksamhet i Sverige kontrolleras av samhället är tillfredsställande. Något initiativ från riksdagens sida är enligt utskottet inte påkallat. Riksdagen bör därför avslå motion Ju332.

Vapen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om undantag från kravet på vapenlicens, utlåning av vapen och förvaring av vapen på kommunala flygplatser.

Motionerna

I motion Ju273 (m) yrkar motionären att den som har tillstånd för ett vapen för jakt ska ha rätt att inneha ytterligare tre vapen i sin s.k. vapengarderob utan att söka licens. I motion Ju322 (m) anför motionärerna att hanteringen av lånade vapen bör förenklas. I motion Ju281 (c) yrkar motionären att det bör vara möjligt att förvara vapen på kommunala flygplatser. Motionären anför att det med dessa vapen kan bedrivas skydds jakt på fåglar som är ett flygsäkerhetsproblem på flygplatser.

Bakgrund

En enskild får enligt 2 kap. 4 § vapenlagen (1996:67) meddelas tillstånd att inneha ett skjutvapen endast om han kan visa att han har behov av vapnet för ett godtagbart ändamål. Tillstånd måste sökas för varje vapen. För tillstånd till innehav av jaktvapen krävs vidare enligt 2 kap. 4 § första stycket vapenförordningen (1996:70) att den sökande avlagt prov som visar att han har grundläggande kunskaper om jakt och viltvård och kan handha vapnet. Den som avlagt sådant prov ska anses ha behov av jaktvapen, om inte särskilda skäl föranleder annat. Behovet ska anses motsvara fyra vapen om det inte finns omständigheter som talar för att sökanden behöver fler vapen än så. Tillstånd till fler än sex jaktvapen får beviljas

endast om sökanden visar att det finns ett mycket kvalificerat behov (2 kap. 4 § fjärde och femte styckena vapenförordningen). Utskottet har tidigare i betänkande 2006/07:JuU2 Vapenamnesti (s. 11 f.) prövat ett liknande yrkande. Enligt utskottets mening utgjorde gällande ordning en väl gjord avvägning mellan de olika intressen som gör sig gällande.

Sedan den 1 juli 2006 gäller enligt 3 kap. 1 § vapenlagen som huvudregel att ett tillståndspliktigt skjutvapen inte får lånas ut till någon annan än den som har tillstånd att inneha vapnet. Utskottet delade i betänkande 2005/06:JuU29 Ökad kontroll av vapen regeringens uppfattning i proposition 2005/06:113 att det fanns skäl att eftersträva en ordning som innebär att varje person som självständigt handhar vapen ska ha bedömts lämplig för det. Utskottet ställde sig därför bakom en skärpning av reglerna om utlåning av skjutvapen för självständigt handhavande genom införandet av ett krav på att låntagaren ska ha tillstånd att låna skjutvapen.

Av 2 kap. 1 § vapenlagen framgår att tillstånd krävs för att bl.a. inneha skjutvapen eller ammunition. I vapenlagen anges vilka som kan erhålla ett sådant tillstånd. I 3 § samma kapitel anges att tillstånd får meddelas enskilda personer, sammanslutningar för jakt eller målskytte, huvudmän för museer och auktoriserade bevakningsföretag för utlåning till väktare. Denna uppräkningslista är uttömmande och någon möjlighet för andra, t.ex. kommuner, att få tillstånd att inneha skjutvapen finns alltså inte enligt vapenlagen.

När det gäller förvaring av skjutvapen eller ammunition är den som innehar skjutvapen eller ammunition enligt 5 kap. 1 § vapenlagen skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den. Enligt 2 § samma kapitel ska skjutvapen som inte brukas förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme. Enligt 17 kap. 1 § Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen (RPSFS 2009:13 FAP 551-3) förstås med uppsikt att innehavaren har omedelbar kontroll över vapnet eller ammunitionen. Enligt de allmänna råden bör skjutvapnet för att uppfylla kravet på uppsikt förvaras i tillståndshavarens bostad, vilket regelmässigt innebär där tillståndshavaren är folkbokförd. Med bostad kan likställas byggnad, t.ex. garage eller förråd, som är låsbar och sammanbyggd med bostaden och där genomgångsdörr finns mellan byggnaden och bostaden. Detsamma gäller byggnad som inte är sammanbyggd med bostaden men så placerad i förhållande till denna att byggnaden är möjlig att övervaka från bostaden.

Vapenlagens regler om tillstånd till och förvaring av skjutvapen och ammunition är inte tillämpliga på statliga myndigheter. Detta följer av 1 kap. 8 § vapenlagen. I förordningen (1996:31) om statliga myndigheters skjutvapen m.m. och i Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (RPSFS 2005:9 FAP 943-1) finns bestämmelser om skjutvapen och viss annan farlig materiel som finns hos myndigheter under regeringen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att de avvägningar som har gjorts i vapenlagen när det gäller tillstånd att inneha jaktvapen, regler om utlåning av vapen samt den personkrets som kan få tillstånd att inneha skjutvapen och hur dessa vapen ska förvaras är lämpliga. Något initiativ från riksdagen i dessa frågor är enligt utskottet inte påkallat. Riksdagen bör därför avslå motionerna Ju273, Ju281 och Ju322.

Lagring av trafikdata

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår fem motionsyrkanden om lagring av trafikdata. Jämför reservation 3 (s, v, mp).

Motionerna

I motion 2007/08:Ju446 (mp) yrkande 3 yrkar motionärerna att datalagringsdirektivet av rättssäkerhetsskäl inte ska genomföras i svensk rätt. I motion 2008/09:Ju403 (mp) anför motionären att lagringsskyldigheten ska vara noggrant reglerad i en av riksdagen beslutad lag och att endast riksdagen ska vara behörig att besluta om förändringar i lagringsskyldighetens omfattning. I motion 2008/09:Ju250 (m) yrkar motionären att i de fall samhället kräver omfattande insatser av privata företag när det gäller att medverka till brottsbekämpning och liknande bör det övervägas om staten kan stå för kostnaderna. I motion 2008/09:Ju379 (s) yrkande 29 och Ju427 (s) yrkande 13 anför motionärerna att lagring av trafikdata är nödvändig för brottsbekämpningen och att regeringen snarast bör återkomma med lagstiftning om lagring av trafikdata.

Bakgrund

Direktivet om lagring av trafikuppgifter (2006/24/EG) innebär att trafikuppgifter som behandlats eller genererats vid användande av fast telefoni, mobiltelefoni eller Internettelefoni, e-post eller Internetåtkomst ska lagras. Surfning på Internet omfattas inte av lagringskravet. Syftet med lagringen är att säkerställa att trafikuppgifter finns tillgängliga för utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott. Inga uppgifter om innehållet i kommunikationen ska lagras.

Trafikuppgiftsutredningen lämnade i november 2007 sitt betänkande Lagring av trafikuppgifter för brottsbekämpning (SOU 2007:76). Utredningen har haft i uppdrag att lämna förslag till hur direktivet om lagring av trafikuppgifter ska genomföras i svensk rätt. Direktivet innebär en skyldighet att lagra uppgifter som ger upplysning om vilka som kommunicerade med varandra, när och var det skedde samt vilken typ av kommunikationslösning

som användes. Utredningen föreslog att lagring av trafikuppgifter ska ske hos leverantören och att lagringstiden ska vara ett år. Därefter ska uppgifterna utplånas. Enligt förslaget ska leverantörerna vara skyldiga att anpassa sin verksamhet så att uppgifterna enkelt kan tas om hand av de brottsbekämpande myndigheterna vid ett utlämnande. Post- och telestyrelsen föreslås ha tillsyn över leverantörernas lagring av trafikuppgifter.

Justitieministern har i svar den 4 november 2009 på skriftlig fråga (2009/10:126) anfört att frågan om att ålägga privata företag att lagra trafikuppgifter för brottsbekämpande ändamål väcker flera viktiga principiella frågor, inte minst rörande integritetsskyddet. Sedan arbetet med att genomföra direktivet påbörjades har det tillkommit ytterligare initiativ på brottsbekämpningsområdet som på olika sätt påverkar skyddet för den personliga integriteten. För att värna den enskildes integritet är det enligt justitieministern viktigt att de olika initiativen ses i ett sammanhang. Regeringen avser därför att meddela kommissionen att den behöver ytterligare tid för att genomföra direktivet. Justitieministern betonade att teleoperatörerna redan med gällande regler lagrar trafikuppgifter, exempelvis för fakturering, och att dessa uppgifter är tillgängliga för de brottsbekämpande myndigheterna. Trafikuppgiftsdirektivet tar sikte på att säkra att trafikuppgifter finns tillgängliga för utredande av brott även för det fall teleoperatörerna i framtiden skulle välja att inte lagra uppgifter i samma omfattning som i dag.

Europeiska unionens domstol har den 4 februari 2010 (mål C-185/09) funnit att Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Utskottets ställningstagande

Direktivet om lagring av trafikuppgifter kommer att genomföras i svensk rätt. Utskottet delar dock regeringens uppfattning att privata företags lagring av trafikuppgifter för brottsbekämpande ändamål väcker flera viktiga principiella frågor och att det är viktigt att dessa frågor beaktas i det fortsatta arbetet. För att värna skyddet av den personliga integriteten är det därför enligt utskottets mening viktigt att arbetet med att genomföra direktivet behandlas tillsammans med övriga initiativ vad gäller brottsbekämpning. Det arbete som pågår bör inte föregripas varför riksdagen bör avslå motionerna 2007/08:Ju446 yrkande 3, 2008/09:Ju250, 2008/09:Ju379 yrkande 29, 2008/09:Ju403 och Ju427 yrkande 13.

Brottsregisterkontroll av flygpassagerare

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om brottsregisterkontroll av flygpassagerare.

Motionen

I motion Ju412 (m) anför motionären att en automatisk kontroll i belastningsregistret bör göras av flygpassagerare. Enligt motionären kan personer som är dömda för sexuella övergrepp på barn på detta sätt identifieras och destinationslandets myndigheter och svenska beskickningar kan informeras.

Bakgrund

Enligt 1 § lagen om belastningsregister (1998:620) ska Rikspolisstyrelsen föra ett belastningsregister. Det övergripande syftet med belastningsregistret är att olika myndigheter, framför allt de brottsbekämpande och rättsvårdande myndigheterna, på ett enkelt sätt ska få tillgång till de uppgifter som behövs i deras verksamhet.

Enligt 35 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen gäller absolut sekretess för uppgifter i belastningsregistret, dvs. någon skadeprövning ska inte göras. Uppgifter från belastningsregistret lämnas endast ut under de förutsättningar som anges i lagen om belastningsregister och i säkerhetsskyddslagen (1996:627) och förordningar som har stöd i dessa lagar. I samma paragraf anges också att reglerna i 10 och 12 kap. offentlighets- och sekretesslagen vilka innehåller regler om undantag för sekretess inte gäller. Det innebär bl.a. att den enskilde inte kan få ut uppgifter om sig själv med stöd av offentlighets- och sekretesslagen. I stället är den enskilde hänvisad till bestämmelsen härom i lagen om belastningsregister.

I proposition 1997/98:97 som låg till grund för införandet av lagen om belastningsregister anfördes i fråga om sekretessen bl.a. följande. Uppgifter i polisens belastningsregister har alltid ansetts extra känsliga, främst ur integritetssynpunkt. Även om man kan förutse att en stor del av polisens och domstolarnas arbete inom en snar framtid kommer att utföras med datorstöd och att det med hjälp av de avancerade sökverktyg som finns, kommer att bli tekniskt möjligt att på ett relativt enkelt sätt sammanställa personuppgifter som förekommer i t.ex. förundersökningar och domar, kommer samma uppgifter sammanställda i ett register även i fortsättningen att vara särskilt känsliga ur integritetssynpunkt. Registrens huvudsyfte är just att lagra sammanställningar av uppgifter på ett sådant sätt att det ska vara lätt att ta fram och presentera information. Att det råder strängare sekretess för uppgifter i ett register än för uppgifter som förekommer under en förundersökning är därför enligt regeringens bedömning väl motiverat.

Den absoluta sekretess som i dag gäller för uppgifter i polis- och kriminalregister har främst motiverats av att den dömdes återanpassning till samhället inte ska försvåras. Det är angeläget att uppgifter om en persons förflutna inte sprids mer än vad som är absolut nödvändigt. Sekretesskyddet för belastningsuppgifter är således i allt väsentligt uppställt för att skydda den enskilde. Det ligger därför i sakens natur att utomordentligt stor restriktivitet måste gälla för insyn i belastningsregister. Förutom den registrerade själv är det främst myndigheter inom rättsväsendet som har ett berättigat intresse av att få del av uppgifter från belastningsregister. Med hänsyn till den registrerades rehabilitering bör andra myndigheter eller enskilda normalt inte få tillgång till uppgifterna (a. prop. s. 65).

Enligt 9 § första stycket lagen om belastningsregister har den enskilde rätt att på begäran skriftligen få del av samtliga uppgifter om sig själv i registret. Uppgifterna ska på begäran lämnas ut utan avgift en gång per år. En enskild som behöver ett utdrag om sig själv har vidare enligt samma paragraf andra stycket punkterna 1–4 rätt att få ett begränsat registerutdrag i vissa fall, nämligen: för att kunna ta till vara sin rätt i ett främmande land eller få tillstånd att resa in bosätta sig eller arbeta där; enligt bestämmelser i lagen om registerkontroll av personal inom förskoleverksamhet, skola och skolbarnsomsorg; enligt bestämmelser i lagen om försäkringsförmedling; enligt bestämmelser i lagen om registerkontroll av personal vid sådana hem för vård och boende som tar emot barn. Av 22 och 22 a §§ förordningen framgår närmare vilka uppgifter sådana begränsade utdrag ska innehålla.

Av 10 § lagen om belastningsregister följer att en enskild har rätt att få uppgifter ur registret om det behövs för att pröva en fråga om anställning eller uppdrag i verksamhet som avser vård eller som är av betydelse för att förebygga eller beivra brott i den utsträckning som regeringen föreskriver.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att de regler som finns om utlämnande av uppgifter ur belastningsregistret är väl avvägda. Utskottet anser inte att det finns anledning till initiativ från riksdagen i denna fråga. Motion Ju412 bör avslås av riksdagen.

Motioner som bereds förenklat

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår 46 motionsyrkanden som tar upp samma frågor eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden.

Jämför särskilda yttrandena 1 (s), 2 (v) och 3 (mp).

Motioner som bereds förenklat

De i *bilaga 2* upptagna motionsyrkandena, 46 motionsyrkanden, överensstämmer helt eller i huvudsak med yrkanden som behandlats tidigare under valperioden. Under riksmötet 2008/09 har flertalet av dessa behandlades i betänkande 2008/09:JuU22 Polisfrågor. Något av dem behandlades i betänkande 2008/09:JuU18 Ytterligare åtgärder mot ordningsstörningar vid idrottsarrangemang. Ett yrkande har även behandlats under riksmötet 2009/10 i betänkande 2009/10:JuU1 Utgiftsområde 4 Rättsväsendet. Riksdagen avslög i enlighet med utskottets förslag motionsyrkandena. Utskottet ser ingen anledning att nu göra någon annan bedömning och avstyrker därför motionsförslagen.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Yrkeslegitimation och civila utredare inom polisen, punkt 4 (v, mp)

av Lena Olsson (v) och Mehmet Kaplan (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2009/10:Ju337 yrkandena 4 och 6.

Ställningstagande

Vi anser att polisyrket ska erkännas som en profession och att den som har genomgått polisutbildningen blir legitimerad polis. Fördelen med en yrkeslegitimation är, förutom att den definierar vilka grundkunskaper som en polis ska ha, att den kan återkallas från personer som inte lever upp till de krav som ställs på en polis. Vi anser också att de gränsdragningsproblem som finns när det gäller myndighetsutövning och civila experter eller utredare inom polisen måste lösas för att polisens resurser ska kunna användas optimalt.

Det får ankomma på regeringen att återkomma med förslag som tillgodoser det anförda.

2. Uppgifter om elektronisk kommunikation, punkt 7 (s)

av Thomas Bodström (s), Margareta Persson (s), Karl Gustav Abramson (s), Christer Adelsbo (s), Kerstin Haglö (s) och Meeri Wasberg (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2009/10:Ju207.

Ställningstagande

Det har funnits flera fall där unga personer utsatts för grova kränkningar på Internet, men där polisen har haft svårt att utreda dessa övergrepp på grund av att man inte kunnat begära ut identiteten bakom IP-numret. Anledningen till detta är att straffvärdet inte är tillräckligt högt. Vi menar att polisen måste få ökade möjligheter att begära ut sådana uppgifter, även om det rör sig om bötesstraff.

Det får ankomma på regeringen att vidta åtgärder som tillgodoser det anförda.

3. Lagring av trafikdata, punkt 11 (s, v, mp)

av Thomas Bodström (s), Margareta Persson (s), Karl Gustav Abramsson (s), Christer Adelsbo (s), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Mehmet Kaplan (mp) och Meerri Wasberg (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:Ju403, bifaller delvis motionerna 2007/08:Ju446 yrkande 3, 2008/09:Ju379 yrkande 29 och 2009/10:Ju427 yrkande 13 och avslår motion 2008/09:Ju250.

Ställningstagande

Vi anser att den registrering av enskildas förehavanden som genomförs genom datalagringsdirektivet är och får inte vara ett oproportionerligt ingrepp i den personliga integriteten. Eftersom direktivet är beslutat i EU följer det dock av Sveriges förpliktelser som medlemsland att genomföra detta i svensk lagstiftning. Vi anser att det förslag som presenterats av Trafikuppgiftsutredningen bör förbättras på flera punkter. Särskilt viktigt är det att frågan om vilka data som ska lagras regleras i lag och inte i en förordning.

Det får ankomma på regeringen att vidta åtgärder som tillgodoser vad vi nu har anförts.

Särskilda yttranden

1. Motioner som bereds förenklat, punkt 13 (s)

Thomas Bodström (s), Margareta Persson (s), Karl Gustav Abrams-son (s), Christer Adelsbo (s), Kerstin Haglö (s) och Meeri Wasberg (s) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i *bilaga 2*. Då det gäller motionsförslagen hänvisar vi till tidigare ställningstaganden av de socialdemokratiska företrädarna i motsvarande frågor i betänkandena 2008/09:JuU22, 2008/09:JuU18 och 2009/10:JuU1. Vi vidhåller de synpunkter som framförts i det sammanhanget men avstår från att i förekommande fall på nytt ge uttryck för avvikande uppfattningar i en reservation.

2. Motioner som bereds förenklat, punkt 13 (v)

Lena Olsson (v) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i *bilaga 2*. Då det gäller motionsförslagen hänvisar jag till tidigare ställningstaganden av Vänsterpartiets företrädare i motsvarande frågor i betänkande 2008/09:JuU22. Jag vidhåller de synpunkter som framförts i det sammanhanget men avstår från att i förekommande fall på nytt ge uttryck för avvikande uppfattningar i en reservation.

3. Motioner som bereds förenklat, punkt 13 (mp)

Mehmet Kaplan (mp) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i *bilaga 2*. Då det gäller motionsförslagen hänvisar jag till tidigare ställningstaganden av Miljöpartiets företrädare i motsvarande frågor i betänkande 2008/09:JuU22. Jag vidhåller de synpunkter som framförts i det sammanhanget men avstår från att i förekommande fall på nytt ge uttryck för avvikande uppfattningar i en reservation.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Motion från allmänna motionstiden hösten 2007

2007/08:Ju446 av Mehmet Kaplan m.fl. (mp):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att av rättssäkerhetsskäl avvisa kommande förslag från regeringen om datalagringsdirektivet från EU.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008

2008/09:Ju250 av Jan Ericson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om privata företags medverkan vid brottsbekämpning m.m.

2008/09:Ju312 av Sven Yngve Persson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en tidsbegränsning för polisanmälan.

2008/09:Ju379 av Mona Sahlin m.fl. (s):

29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nödvändigheten av att lagra trafikdata.

2008/09:Ju403 av Max Andersson (mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att omfattningen av den lagringsskyldighet som ska införas enligt det s.k. trafikdatalagringsdirektivet ska vara noggrant reglerad i av riksdagen beslutad lag.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2009

2009/10:Ju203 av Sten Bergheden (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ändra lagstiftningen för att tillåta elpistol även i Sverige.

2009/10:Ju207 av Hans Hoff (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett visst IP-nummer ska lämnas ut av operatörerna till de brottsbekämpande myndigheterna även när det misstänkta brottet enbart kan leda till ett bötesstraff.

2009/10:Ju213 av Tina Acketoft (fp):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att ge Europol en starkare och tydligare roll vad gäller den gränsöverskridande brottsligheten.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att EU registrerar dömda för barnsexturism även utanför EU i Schengens informationssystem.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att EU underlättar utbyte av information med tredjeländer för att kunna underlätta identifieringen av misstänkta och för att kunna väcka eventuellt åtal.

2009/10:Ju217 av Hans Backman (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om straff för brott mot vapenbestämmelserna.

2009/10:Ju224 av Fredrik Lundh (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att försvåra åtkomsten till barnpornografiskt material samt om att statliga myndigheter och verk endast ska upphandla nätleverantörer som samarbetar med Rikskriminalpolisen.

2009/10:Ju242 av Cecilia Wigström i Göteborg (fp):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbättra brottsstatistiken.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att elektronisk rapportering av penningtvättsanmälningar är nödvändig för att effektivisera.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kampen mot organiserad brottslighet och att även dataprogram för att kunna samköra t.ex. transaktioner till och från misstänkta bankkonton behövs.

2009/10:Ju246 av Hans Hoff (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skärpa straffen för brott mot vapenlagen.

2009/10:Ju248 av Katarina Brännström och Ann-Charlotte Hammar Johnsson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om befogenhet för andra än polisen att bötfälla för nedskräpning.

2009/10:Ju251 av Lennart Pettersson m.fl. (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbud att dölja ansiktet vid demonstrationer.

2009/10:Ju252 av Elisabeth Svantesson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att försvara möjligheterna att upprepade gånger erhålla ett nytt pass.

2009/10:Ju254 av Ingemar Vänerlöv (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en effektivare och snabbare statistikredovisning från Brottsförebyggande rådet.

2009/10:Ju255 av Sofia Arkelsten (m):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förenkla reglerna för informationsutbyte.

2009/10:Ju264 av Agneta Lundberg och Jasenko Omanovic (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bedrägerier med hjälp av IT-teknik.

2009/10:Ju266 av Solveig Hellquist (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förtydliga polislagen när det gäller rapporteringsskyldighet.

2009/10:Ju267 av Ann-Kristine Johansson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tydliggöra användningen av den särskilda beredskapspolisens.

2009/10:Ju270 av Mikael Cederbratt (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett tydligare regelverk för polisens arbetsmetoder.

2009/10:Ju272 av Bengt-Anders Johansson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om registrering av vapen i samband med brott.

2009/10:Ju273 av Bengt-Anders Johansson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att minska administrationen för legala vapeninnehav.

2009/10:Ju281 av Kenneth Johansson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändrad lagstiftning som gör det möjligt att förvara vapen även på kommunala flygplatser.

2009/10:Ju299 av Andreas Norlén (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införande av ett registreringssystem så att man kan skilja mellan brott som begås med legala respektive illegala vapen.

2009/10:Ju303 av Ameer Sachet (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över rutinerna för polisens agerande och beväpning i samband med omhändertagande.

2009/10:Ju305 av Leif Jakobsson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att köpcentrum och liknande publika platser betraktas som allmän plats.

2009/10:Ju320 av Jörgen Johansson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en skyndsam översyn av vapenlagstiftningen.

2009/10:Ju321 av Jan R Andersson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om minskad administrativ börda för restauranger.

2009/10:Ju322 av Jan R Andersson och Anna Tenje (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om enklare hantering av lånade vapen.

2009/10:Ju330 av Krister Örnfjäder m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bekämpa barnpornografi.

2009/10:Ju332 av Carina Hägg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en undersökning av läget gällande privata säkerhetsföretag och svenskars inblandning i dessa.

2009/10:Ju333 av Ewa Thalén Finné (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att stärka maskeringsförbudet vid demonstrationer.

2009/10:Ju335 av Sylvia Lindgren m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nödvändiga åtgärder för att motverka barnsexturism.

2009/10:Ju337 av Lars Ohly m.fl. (v):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett förslag till att polisen ska utrustas med yrkeslegitimation snarast bör tas fram.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om reglering av civilutredares befogenheter.

2009/10:Ju339 av Magdalena Andersson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder mot barnsexturism.

2009/10:Ju340 av Lars-Arne Staxäng och Finn Bengtsson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om auktoriseringen av väktare och ordningsvakter.

2009/10:Ju341 av Lars-Arne Staxäng (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om trafiksäkerheten bland Sveriges polismyndigheter.

2009/10:Ju351 av Göran Lindblad (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om eftersök av försvunna människor.

2009/10:Ju365 av Annelie Enochson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ändra nuvarande ordningslag (1993:1617) för att möjliggöra för kommuner att i sina lokala ordningsföreskrifter införa förbud mot s.k. kamphundar att vistas på offentlig plats samt införa koppeltvång.

2009/10:Ju374 av Rune Wikström (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om samhällets sätt att bemöta eventuellt olagliga aktioner som syftar till att begränsa andras av myndighet uttryckligen givna rätt.

2009/10:Ju384 av Bodil Ceballos m.fl. (mp):

14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Frontex.

2009/10:Ju399 av Sven Yngve Persson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en tidsbegränsning för polisanmälan.

2009/10:Ju409 av Cecilia Wigström i Göteborg (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpt vandelsprövning av ordningsvakter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bryta osunda lojalitetsband mellan krögare och ordningsvakter.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra en total översyn av lagstiftningen som rör väktare, ordningsvakter och skyddsvakter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa auktorisation för entrévärdar.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbättra samarbetet mellan polis och ordningsvakter.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förlänga utbildningstiden för ordningsvakter.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skärpa tillsynen av bevakningsföretag.

2009/10:Ju412 av Mahmood Fahmi (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga att införa ett system för automatisk brottsregisterkontroll av flygpassagerare dömda för sexuella övergrepp mot barn.

2009/10:Ju421 av Monica Green m.fl. (s, v, mp, c, m, fp, kd):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om insatser mot svenskars sexualbrott mot barn begångna utomlands.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att motverka svenskars sexuella exploatering av barn i andra länder.

2009/10:Ju422 av Monica Green m.fl. (s, mp, v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att barnsexturism bör skrivas in som ett prioriterat brott i uppdragsbeskrivningen för den svenska polisens sambandsmän.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en möjlighet till anmälan av misstänkt barnsexturism bör införas i samarbete med polisen vid de svenska ambassader och konsulat där behovet finns och att information om denna möjlighet bör spridas.

2009/10:Ju424 av Jan Lindholm m.fl. (mp, c, fp, kd, v, m):

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbättra det internationella samarbetet avseende sexualbrott mot barn.

2009/10:Ju427 av Thomas Bodström m.fl. (s):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ytterligare insatser mot huliganer.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen snarast bör återkomma med en lagstiftning om trafikdatalagring.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om insatser mot barnsexturism.

2009/10:U239 av Peter Rådberg m.fl. (mp):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att upprätta en nationell strategi för hantering av lätta vapen.

2009/10:Sf211 av Kalle Larsson m.fl. (v):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att Frontex avvecklas.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen måste verka för en djupgående förändring av inriktningen på Frontex verksamhet så att både asylrätten och skyldigheten att bistå skeppsbrutna respekteras.

2009/10:Sf379 av Veronica Palm m.fl. (s):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom EU ska verka för att Frontex utvärderas samt att UNHCR ges en mera aktiv roll i Frontex operativa arbete vid EU:s gränser.

2009/10:Kr308 av Peter Eriksson m.fl. (mp):

25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en ”allmansrätt” i offentliga, men privatägda, gatu- och torgmiljöer, så att de principer och regler som gäller för offentliga platser i så stor utsträckning som möjligt också gäller där.

2009/10:T417 av Anita Brodén och Annika Qarlsson (fp, c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om obligatorisk drogtestning av förare vid olyckor.

BILAGA 2

Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 13

Motion	Motionärer	Yrkanden
13. Motioner som bereds förenklad		
2009/10:Ju203	Sten Bergheden (m)	
2009/10:Ju213	Tina Acketoft (fp)	2–4
2009/10:Ju217	Hans Backman (fp)	
2009/10:Ju224	Fredrik Lundh (s)	
2009/10:Ju242	Cecilia Wigström i Göteborg (fp)	8
2009/10:Ju246	Hans Hoff (s)	
2009/10:Ju248	Katarina Brännström och Ann-Charlotte Hammar Johnsson (båda m)	
2009/10:Ju251	Lennart Pettersson m.fl. (c)	
2009/10:Ju254	Ingemar Vänerlöv (kd)	
2009/10:Ju264	Agneta Lundberg och Jasenko Omanovic (båda s)	
2009/10:Ju267	Ann-Kristine Johansson (s)	
2009/10:Ju270	Mikael Cederbratt (m)	
2009/10:Ju272	Bengt-Anders Johansson (m)	
2009/10:Ju299	Andreas Norlén (m)	
2009/10:Ju303	Ameer Sachet (s)	
2009/10:Ju305	Leif Jakobsson (s)	
2009/10:Ju320	Jörgen Johansson (c)	
2009/10:Ju321	Jan R Andersson (m)	
2009/10:Ju330	Krister Örnfjäder m.fl. (s)	
2009/10:Ju333	Ewa Thalén Finné (m)	
2009/10:Ju335	Sylvia Lindgren m.fl. (s)	
2009/10:Ju339	Magdalena Andersson (m)	
2009/10:Ju340	Lars-Arne Staxäng och Finn Bengtsson (båda m)	
2009/10:Ju351	Göran Lindblad (m)	
2009/10:Ju384	Bodil Ceballos m.fl. (mp)	14
2009/10:Ju409	Cecilia Wigström i Göteborg (fp)	1–7
2009/10:Ju421	Monica Green m.fl. (s, v, mp, c, m, fp, kd)	1 och 2
2009/10:Ju422	Monica Green m.fl. (s, mp, v)	1 och 2
2009/10:Ju424	Jan Lindholm m.fl. (mp, c, fp, kd, v, m)	7
2009/10:Ju427	Thomas Bodström m.fl. (s)	9 och 22
2009/10:U239	Peter Rådberg m.fl. (mp)	3
2009/10:Sf211	Kalle Larsson m.fl. (v)	8 och 9
2009/10:Sf379	Veronica Palm m.fl. (s)	3
2009/10:Kr308	Peter Eriksson m.fl. (mp)	25
2009/10:T417	Anita Brodén och Annika Qarlsso (fp, c)	1